Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31713
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

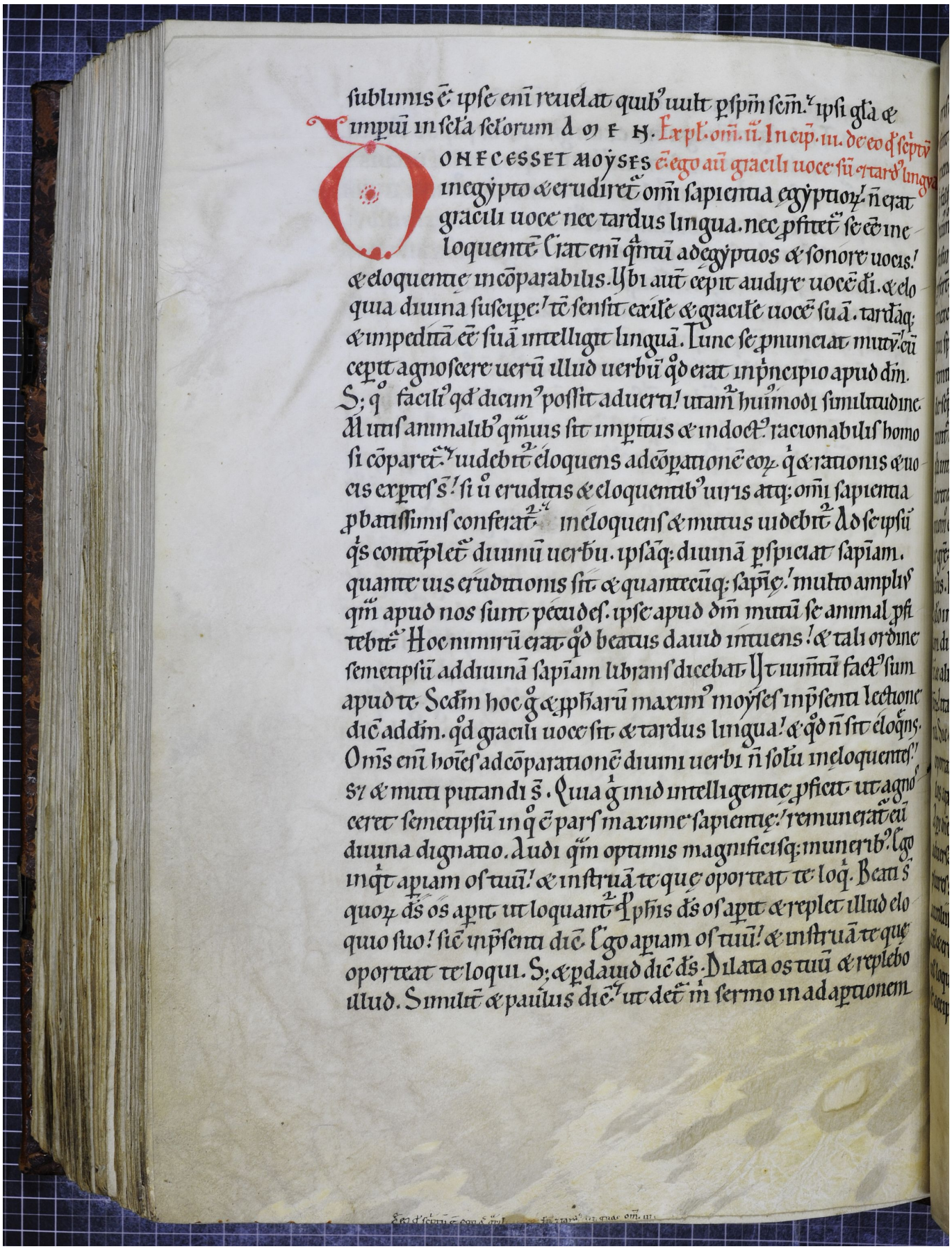

sublimis ē ipse enī reuelat quib' uult pspm sem.' ipsi glā &
impū in scla sclorum A O F H. Expl. omī. ii. In cip. iii. de eo q̄ septu
ONECESSET MOYSES ē ego aū gracili uoce sū tard' lingua
in egypto & eruditē omī sapientia egyptiorū ñ erat
gracili uoce nec tardus lingua. nec pfitē se ē ine
loquentē Erat enī q̄ntū ad egyptios & sonore uocis!
& eloquentie incōparabilis. Ubi autē cepit audire uocē dī. & elo
quia diuina suscipe! tē sensit exile & gracile uocē suā. tardāq;
& impeditā ē suā intelligit linguā. Tunc se pnunciat mutū! eū
cepit agnoscere uerū illud uerbū q̄d erat in pncipio apud dīm.
S; q̄ facili' qd' dicim' possit aduertī! utam' huīmodi similitudine
Ut uis animalib' q̄m uis sit impitus & indoct' racionabilis homo
si cōparet' uidebit' eloquens ad cōpationē eor. q̄ & rationis & uo
cis expres s'! si ū eruditis & eloquentib' uiris atq; omī sapientia
pbatissimis conferat' ineloquens & mutus uidebit' Ad se ipsū
q̄s contēplet diuinū uerbu. ipsāq; diuinā pspiciat sapiam.
quante uis eruditionis sit & quantecūq; sapīe! multo amplius
q̄m apud nos sunt pecudes. ipse apud dm̄ mutū se animal psi
tebit' Hoc nimirū erat q̄d beatus dauid intuens! & tali ordine
semetipsū addiuinā sapiam lubrans dicebat Ut iumentū fact' sum
apud te Sedīm hoc q̄ & pharū maxim' moyses in psenti lectione
dicē addīm. q̄d gracili uoce sit & tardus lingua! & q̄d ñ sit eloqns.
Omīs enī hoīes ad cōparationē diuini uerbi ñ solū ineloquentes!
sz & muti putandi s̄. Quia q̄ in id intelligentie pficit ut agnō
ceret semetipsū in q̄ ē pars maxime sapientie! remunerat eū
diuina dignatio. audi q̄m optimis magnificisq; muneribus! ego
inq̄t apiam os tuū! & instruā te quē oportet te loq̄. Beati s̄
quor. ds̄ os apit ut loquant' Ephis ds̄ os apit & replet illud elo
quio suo! sic in psenti dicē ego apiam os tuū! & instruā te quē
oportet te loqui. S; & pdauid dicē ds̄. Dilata os tuū & replebo
illud. Similit & paulus dicē' ut det' m̄ sermo in adapionem